

agter at rette mig efter det Tilhold, som den ærede Formand saa bestemt gav mig i Gaar, men jeg kunde være tilbøjelig til at spørge den ærede Formand om, hvorfor han ikke fandt sig foranlediget til at give det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkres (Clausen) et lignende, ikke Tilhold, men et Bink om, at han ikke skulde have fremdraget, hvad der kaldes private Udtalelser i Udvalget, det vil sige Momenter af Udvalgets Diskussion, hvad det ærede Medlem ikke holdt sig fuldkommen fri for i Gaar, men den ærede Formand afbrød ham ikke; den samme Regel blev ikke sganste strengt overholdt der.

Formanden (Høgsbro): Jeg hørte ikke, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkres (Clausen) fremdrog noget af Udvalgets Forhandlinger.

Tauber: Det Punkt skal jeg forlade, thi jeg ønsker allermindst Strid med den højtærede Formand, en Mand, med hvem jeg ikke blot som Formand, men i mange andre Henseender sympatiserer altfor meget, til at jeg skulde ønske videre Strid herom. Mit Hjerte har dog forbudt mig at undlade at fremhæve denne lille Foralemmelse, tør jeg næsten antage, fra den højtærede Formands Side. Den ærede Ordfører bemærkede i Gaar til mig, at han antog det for en Spøg, naar jeg havde spurgt ham, om han og hans Meningsfæller ikke havde truffen private Aftaler med Ministeren om et enkelt af de provisoriske Punkter. Det Ord, private Aftaler, har nu faaet en saadan styg Klang, og det brugte jeg slet ikke, jeg mente, om de i det hele taget havde søgt at naa en Forstaelse, og det var ikke nogen Spøg, thi det forekommer mig at ligge meget nær, at naar Flertallet gør Ministeren saa mange og saa væsentlige Indrømmelser, som det jo har gjort paa kirkelige og mange andre Omraader, f. Eks. paa Musikonservatoriet, at man saa søger at faa enkelte af de tidligere Differenspunkter, som dog ere lige saa støvende for den Side, den ærede Ordfører repræsenterer, som den er for den Side, jeg tilhører, ud af Verden paa en Iempelig Maade, det laa dog temmelig nær, og det kunde være, at enkelte af dem ikke vilde vække særlige Bænskeligheder. Hvad nu Stabilitet angaar, saa antydede jeg allerede i Gaar, at Ministeren i Virkeligheden ikke efter hans Erklæring i Udvalget lægger Vægt paa, at der uddannes Winterlærere i Stabilitet, nu gælder det om at uddanne Winterlærere. Der havde jo været Anled-

ning til at faa dette Spørgsmaal helt ud af Verden, og jeg beklager, at Flertallet har været saa ængstelig for at røre ved noget som helst provisorisk Punkt, at det slet ikke har opnaaet noget i saa Henseende.

Endnu skal jeg kun sige et Par Ord om Odense Katedralskole. Jeg skal heller ikke om dette Spørgsmaal gaa ind paa Enkeltheder, jeg betragter det i det væsentlige som uddebatteret og kan ganske slutte mig til, hvad der er fremført f. Eks. af det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkres (Bernzen) og af det ærede Medlem for Odense Købstad (Hedemann). I det jeg nu betragter mig ikke blot som tidligere Odense-mand, men ogsaa som tidligere Fynbo, ser jeg det fra Bæge Synspunkter, hvilke jo ere gjorte gældende fra de to ærede Medlemmer, jeg har nævnt. Men jeg betragter det ogsaa fra et mere almindeligt Synspunkt, nemlig fra selve Statskassens Synspunkt, thi ogsaa fra dette Synspunkt maa den hele Foranstaltning anbefales. Jeg ønsker, at man skal gøre sig klart, hvad der nu ligger i den Bevilling, som vi forhaabentlig vedtage, angaaende Odense Katedralskole. Hvis Forlaget bliver vedtaget, vedtage vi naturligvis for det første Skolebygningen til de 158,000 Kr., fremdeles vedtage vi Gadenes Anlæg paa de Betingelser, som ere stillede: Staten giver Grunden, Kommunen anlægger Gaden; vi vedtage dernæst, at Kommunen betaster Bedligholdelsen af Slotshaven. Disse Ting ligge umiddelbart i Forlaget. Dernæst maa der siges umiddelbart at ligge i Forlagets Beslutning om, at Arkivbygningen skal ligge paa den foreslaaede Plads, thi det er en Aftale mellem Kultusministeriet og Indenrigsministeriet, at Indenrigsministeriet skal afgive den Plads til Kultusministeriet. Dette er et Led af den Aftale mellem disse to Ministerier, som vi her ved stadfæste. Hvorledes selve Arkivbygningen skal være, er naturligvis et senere Spørgsmaal, derom foreligger der ikke noget udtrykkeligt Forslag. Fremdeles vedtage vi angaaende den gamle Katedralskole, at den skal staa til Disposition for Indenrigsministeriet og Røvgivningsmagten, hvis vi ville anvende den til et Posthus; men mere vedtages ikke angaaende Posthuset. Der kan ikke fra det ærede Flertal, hvortil jeg hører, i dette Djeblit rejsses nogen Indvending derimod. Drøftelsen i det enkelte og Overvejelse af, hvorledes Postforholdene i Odense skulle indrettes, er forbeholdt, og vi maa hævde, at den er forbeholdt. Det var dette, jeg ønskede at udtale desangaaende. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænke mig.